

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku D. U., P.U. i R. U.
przy uczestnictwie Z. U.
o podział majątku wspólnego i dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie D. U.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie D. U. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 stycznia 2015 r. oddalającego apelację jej oraz uczestniczki postępowania Z. U. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego uczestniczki Z. U. i jej byłego męża J. U. oraz działu spadku po J. U.. W skład majątku wspólnego podlegającego podziałowi w udziałach po $\frac{1}{2}$ wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do segmentu mieszkalnego w W. przy ul. M. [...] o wartości 1 056 863 zł oraz samochód A. [...] z 1995 r. o wartości 3 000 zł.

Wnioskodawczyni i pozostali dwaj wnioskodawcy to żona i dzieci spadkodawcy, dziedziczący po nim w częściach po $\frac{1}{3}$. Punktem spornym były nakłady uczestniczki i J. U. na majątek wspólny z ich majątków odrębnych. Sąd uznał, że nakład uczestniczki, pochodzący z darowizny otrzymanej od matki, pokrył 74% wartości prawa do segmentu mieszkalnego, natomiast wpłata na ten cel sfinansowana ze środków przekazanych J. U., który był wojskowym, przez organy wojskowe pochodziła z majątku wspólnego, do którego te środki wpłynęły. Podział składników majątkowych nie rodził konfliktu, przedmiotem zaskarżenia były natomiast dopłaty, których wysokość wiązała się z zakresem przyjętych nakładów uczestniczki i J. U. na majątek wspólny i ich rozliczenia. Sąd Okręgowy uznał za prawidłowe ustalenia Sadu Rejonowego i wnioski prawne tego Sądu.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 31 § 1 k.r.o. i art. 74 k.c. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania. Skarżąca powołała się na przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c., to znaczy - wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej.

Problem prawny oraz potrzebę wykładni przepisów prawa skarżąca łączyła z koniecznością udzielenia przez Sąd Najwyższy odpowiedzi na pytanie, które zasady winien był stosować Sąd - wynikające z dawnego czy też aktualnego brzmienia art. 74 k.c., a w konsekwencji czy zastosowanie w odniesieniu do stanów faktycznych powstałych przed zmianą art. 74 k.c. i art. 75 k.c. i utratą jego mocy obowiązującej znajdzie obowiązujący wówczas art. 75 k.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozpatrzenie przyczyni się do rozwoju myśli prawnej i będzie miało znaczenie nie tylko do oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także znajdzie zastosowanie przy rozstrzyganiu innych podobnych spraw. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których powstały wątpliwości. Zagadnienie to musi pozostawać w tego rodzaju związku z danym sporem, że udzielenie na nie odpowiedzi przez Sąd Najwyższy rozpoznający sprawę merytorycznie będzie mieć wpływ na sposób jej rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., II CSK 596/14, LEX nr 1678068). Zagadnienie sformułowane przez skarżącą nie niesie w sobie istotnych wątpliwości. W rozpatrywanej sprawie powołane przepisy skarżąca odnosiła do formy w jakiej powinna być dokonana darowizna na rzecz powódki, obejmująca kwotę stanowiącą następnie jej nakład na prawo do segmentu mieszkalnego. Nie budzi wątpliwości jednak, że w tym zakresie obowiązywały przepisy o formie czynności prawnych aktualne w chwili dokonywania darowizny przez matkę uczestniczki, co przesądzały przepisy przejściowe aktów prawnych wprowadzających kolejne zmiany obu przepisów.

Z kolei oczywistą zasadność swojej skargi wnioskodawczyni łączy z wadliwą, jej zdaniem, wykładnią treści dokumentu urzędowego - wyroku rozwodowego rozwiązującego małżeństwo uczestniczki i J. U. w zakresie daty zawarcia przez nich małżeństwa. Poza tym, że zarzuty odnoszące się do oceny dowodów i dokonywania na ich podstawie ustaleń faktycznych nie mogą być przedmiotem zarzutów kasacyjnych (art. 398³ § 3 k.p.c.), podniesiony zarzut opiera się na

błędym odczytaniu ustaleń Sądów obu instancji, które przyjęły, że zawarcie małżeństwa przez Z. i J. U. miało miejsce w dniu 24 marca 1984 r., to znaczy w dniu który skarżąca uznaje za właściwy.

Skoro przytoczone przez skarżącą podstawy przyjęcia jej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą, a okoliczności sprawy nie wskazują, aby wystąpiły inne przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

jw